

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518207536
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1518207536.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: D. H. C., F. XX. X. XXXX, T. Š. XX, T., zastúpený AK Červenková, s.r.o., Dunajská 1, Bratislava, proti žalovanému: E. C., F. X.XX.XXXX, T. T. XX, T., o ochranu osobnosti, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 4.3.2020 č.k. 29C/26/2019-153, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcich výrokoch vo veci samej, vo výroku o ponechaní platnosti neodkladného opatrenia vydaného Okresným súdom Bratislava V zo dňa 3.1.2019 č.k. 42C/56/2018-27 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.3.2019 č. k. 6Co/57/2019 - 69 a vo výrokoch o trovách konania potvrdzuje.

Odvolanie žalovaného voči zamietajúcemu výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odmieta.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu, a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa vyhotovovania zvukových, obrazových, obrazovozvukových záznamov žalobcu a verejne šíriť jeho identitu a tieto poskytovať na ďalšie mediálne zverejnenie. Ďalej uložil žalovanému povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi a zaplatiť mu sumu 5.000 € titulom náhrady nemajetkovej ujmy; vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol (žalobca sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zabezpečiť odstránenie špecifikovaných videonahrávok z elektronických médií), keď zároveň súd prvej inštancie ponechal v platnosti už nariadené neodkladné opatrenie vydané v danej veci Okresným súdom Bratislava V. Žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov ako neodkladného opatrenia, tak aj plnú náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že sa žalobca žalobou podanou na Okresnom súde Bratislava V dňa 19.12.2018 domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zdržať sa vyhotovovania zvukových, obrazových a zvukovoobrazových záznamov žalobcu a verejne šíriť identitu žalobcu, a tieto poskytovať na ďalšie mediálne zverejnenie, zabezpečiť odstránenie videonahrávky označenej ako „A.: Súd J. H. Ľ. Q.. F. E. C. E. W. R. !. XX.XXX“ zverejnenej dňa X.XX.XXXX a videonahrávky „J. V., Q. I. W. R. F. E. C. XX.XXX“ zverejnenej dňa XX.X.XXXX, na ktorých je zachytený žalobca z dostupných elektronických médií žalovaného, a to najmä V.Y.B. kanál E. C., ospravedlniť sa žalobcovi na rovnakom mieste ako boli zverejnené videonahrávky označené ako „: Súd J. H. Ľ. Q.. Novinár E. C. E. W. R. !. XX.XXX“ a „J.I. V., Q. a zákaz vstupu novinára E. C. XX.XXX“ t.j. na V.Y.B., kanál E. C. nasledovne: „C. sa ospravedľuje prokurátorovi Okresnej prokuratúry Bratislava V za to, že napriek upozorneniu prokurátora na porušovanie platných zákonov Slovenskej republiky, dňa 6.11.2018 v priestoroch Okresného súdu Bratislava V snímal jeho tvár a difamačne sa vyjadroval o jeho

profesionalite a odbornosti a takúto nahrávku zverejnil. E. C. si je vedomý, že týmto konaním porušil zákony Slovenskej republiky a rešpektujúc rozhodnutia slovenských súdov v tejto veci zverejnil toto ospravedlnenie“, zároveň navrhoval priznať mu zaplatenie sumy 5.000 € titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ako aj náhrady trov konania.

2/ Žalobu žalobca odôvodňoval tým, že sa dňa 6.11.2018 pri výkone svojej funkcie ako intervenujúci prokurátor na hlavnom pojednávaní v trestnej veci zdržiaval v priestoroch Okresného súdu Bratislava V v čase o 8.50 hod. s termínom hlavného pojednávania vytýčeného na 9.00 hod., kde napriek výslovnému verbálnemu vyjadreniu svojho nesúhlasu a napriek upozorneniu žalovaného bol osobou žalovaného snímaný kamerou, pričom následne bol tento audiovizuálny materiál žalovaným zverejnený na stránke V.Y.B. kanál E. C.. Žalobca žalovaného najprv upozornil poukazom na ust. § 25 ods. 3 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch na nemožnosť vyhotovovať obrazový záznam jeho tváre, toto zákonné ustanovenie mu aj ukázal v Zbierke zákonov a odcitoval, napriek tomu žalovaný nielenže pokračoval vo vyhotovovaní obrazovozvukového záznamu zachytávajúceho tvár žalobcu, ale tento záznam následne zverejnil. Žalobca uviedol, že žalovaného už v minulosti upozorňoval pred inými termínmi pojednávania na ustanovenie § 25 ods. 3 zákona o prokurátoroch, nakoľko tento už v minulosti zverejnil tvár žalobcu, kde síce neidentifikoval medzi osobami žalobcu ako prokurátora, ale nasnímal jeho tvár a v popise videa označil žalobcu ako „prokurátor C.. So zverejnením svojej podobizne ako ani s akoukoľvek identifikáciou svojej osoby žalobca nielenže nevyjadril žalovanému súhlas, naopak, žalobca nesúhlasil ani so zaznamenávaním svojej osoby na videonahrávku alebo audionahrávku a už vôbec neudelil svoj súhlas so zverejnením takejto nahrávky. Žalobca uviedol, že žalovaný si bol vedomý skutočnosti, že snímanou osobou je žalobca vo funkcii prokurátora, nakoľko takto ho hneď na začiatku sekvencie od 1.44 min. záznamu oslovil „pán prokurátor“, takto ho označil aj v nasledujúce momenty plynutia nahrávky a aj pri zverejnení obrazovozvukového záznamu žalobcu označil v texte k videu ako „prokurátor C.. Nakoľko ku dňu podania žaloby bola videonahrávka verejne dostupná a ku dňu 18.12.2018 mala najmenej 27.327 videní, žalobca mal za to, že zo strany žalovaného došlo k vedomému, hrubému a neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu a tiež k porušeniu ustanovenia zákona o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry. Došlo k takému zásahu do osobnostných práv žalobcu, že okrem reparačnej funkcie žaloby na ochranu osobnosti, t.j. odstránenie inkriminovaných nahrávok a ospravedlnenie sa, je v danom prípade, nakoľko k porušeniu práva žalobcu ako prokurátora na súkromie a nezverejňovanie jeho identity nezvratne a nenapraviteľne došlo a bude trvať až do prípadného ukončenia výkonu funkcie prokurátora, potrebná aj náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 €. Žalobca bol po zverejnení inkriminovanej nahrávky oslovovaný nielen známymi, ale aj jemu neznámymi osobami s tým, že títo ho identifikovali ako prokurátora pôsobiaceho v H.I. a vyjadrovali svoj názor na jeho činnosť, správanie zachytené na videonahrávke. Žalobca vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania, v prípravnom konaní, ako aj intervenciu v konaní pred súdom, pričom ako prokurátor nepožíva žiadnu ochranu pred potenciálnymi útokmi takýchto osôb. Žalobcovi tak konaním žalovaného vznikla závažná ujma, ktorá má trvalý charakter, pričom zároveň poukazuje na okolnosti, za ktorých k nej došlo, ako aj na závažnosť následkov, ktoré žalobcovi vznikli. Zverejnením tváre žalobcu došlo k narušeniu ochrany identity prokurátora, čo neúnosne zvyšuje riziko spôsobenia škody žalobcovi spočívajúcej aj v útoku na jeho život, zdravie sa telesnú integritu. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný zintenzívnil svoje konanie zverejnením aj ďalšej nahrávky s názvom „ V., Q. I. W. R. F.S. E. C. XX.XXX“ dňa XX.XX.XXXX, kde nielen v popisnom texte k videu označuje žalobcu plným menom „H. C.“, ale bez súhlasu vyhotovený obrazový záznam tváre žalobcu opakovaním zverejnil s tým, že žalovaný uvádza, že nemieni rešpektovať ustanovenia § 25 ods. 3 zákona o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry a ďalej difamačne pokračuje, že je potrebné účinne chrániť „právo občana vidieť hlúpych prokurátorov“ s tým, že žalobcu opakovane ako prokurátor C., nazýva ho chytrákom, pričom sledovateľom záznamu predkladá svoj laický, neodborný výklad ustanovenia § 25 ods. 3, navyše sám žalovaný výslovne potvrdzuje, že bol žalobcom upozornený na ustanovenie § 25 ods.3, pričom ďalej žalovaný uvádza, že by aj v prípade civilného konania na súde snímal tvár aj blízkych osôb žalobcu, navyše priamo vyzýva každého na porušovanie tohto ustanovenia slovami: „akékoľvek konania okresných, krajských prokurátorov snímajte všetko“. Zároveň žalovaný ponecháva na stránke V.Y.B. na kanáli E. C. k záznamu prislúchajúce komentáre difamačného charakteru, čo môže v odborne dezorientovaných sledovateľoch takýmto hrubým zavádzaním navodzovať dojem nečestnosti žalobcu pri výkone jeho funkcie.

3/ Žalobca sa voči žalovanému domáhal aj nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa vyhotovovania akýchkoľvek snímok alebo obrazových, zvukových

alebo obrazovozvukových záznamov tváre žalobcu, odstrániť z V.Y.B. z kanálu E. C. videá „: J.C. J. H. L. Q.. F. E. C. E. W. R. !. XX.XXX“ a „J. V., Q. I. W. R. F. E. C. XX.XXX“, na ktorých je zachytený žalobca. Žalobca žiadal voči žalovanému zákaz priblížiť sa na menej ako 15 metrov za súčasného použitia elektronického zariadenia umožňujúceho vyhotovovanie obrazových a obrazovozvukových záznamov.

4/ Žalovaný sa v konaní bránil tým, že prokurátor vo vedúcom postavení nemá právo na ochranu tak, ako ho požaduje a zároveň odkázal na text odvolania proti uzneseniu, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie. V ňom žalovaný súdu vytýkal, že nezohľadnil, že kritika prednesená žalovaným predstavovala kritiku súdnej moci, pri ktorej v zmysle judikatúry ESLP treba zohľadňovať osobitné kritériá. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalobca nie je len radovým prokurátorom, ale je námestníkom Okresného prokurátora Bratislava V. Preto je povinný znášať väčšiu mieru kritiky a zásahov do osobnostných práv. Z kontextu celého videa je zrejmé, že sa nejednalo o kritiku súkromnej aktivity žalobcu, ale aktuálneho trestného konania. Kritika teda nesmerovala voči osobe žalobcu, ale voči jeho postupu v predmetnej trestnej veci. Žalovaný ďalej namietol, že v konaní mu chýba pasívna vecná legitímácia, pretože vykonával činnosť v mene vydavateľa tlaču.

5/ Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobca je funkčne zaradený ako prokurátor na Okresnej prokuratúre Bratislava V vo funkcii vedúceho prokurátora - námestníka okresnej prokuratúry. Dňa 6.11.2018 sa žalobca pri výkone svojej funkcie ako intervenujúci prokurátor na hlavnom pojednávaní v trestnej veci zdržiaval v priestoroch Okresného súdu Bratislava V, kde napriek výslovnému verbálnemu vyjadreniu svojho nesúhlasu a napriek upozorneniu žalovaného bol osobou žalovaného snímaný kamerou, pričom následne bol tento audiovizuálny materiál žalovaným zverejnený na stránke V.Y.B., kanál E. C.. Žalobca žalovaného najprv upozornil uvedením ustanovenia § 25 ods. 3 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatľoch prokuratúry, ktoré aj odcitoval, napriek tomu žalovaný pokračoval vo vyhotovovaní obrazovozvukového záznamu zachytávajúceho tvár žalobcu. So zverejnením svojej podobizny ako ani s akoukoľvek identifikáciou svojej osoby žalobca nesúhlasil. Žalovaný si bol vedomý skutočnosti, že snímanou osobou je žalobca vo funkcii prokurátora, nakoľko takto ho hneď na začiatku sekvencie od 1.44 min. záznamu označeného ako „: Súd J. H. L. Q.. Novinár E. C. E. W. R. !. XX.XXX“ oslovil „pán prokurátor“, takto ho označil aj v nasledujúce momenty plynutia nahrávky a aj pri zverejnení obrazovozvukového záznamu žalobcu označil v texte k videu ako „prokurátor C.. Žalovaný zverejnil aj ďalšie nahrávky s názvom „J.I. V., Q. I. W. R. F. E. C. XX.XXX“ dňa 28.11.2018, kde nielen v popisnom texte k videu označuje žalobcu plným menom „H. C.“, ale bez súhlasu vyhotovený obrazový záznam tváre žalobcu opakovanne zverejnil, pričom uviedol, že nemieni rešpektovať ustanovenia § 25 ods. 3 zákona o prokurátoroch a právnych čakatľoch prokuratúry. Z výpisu komentárov k jednotlivým zverejneným videám a popisu k videu je zrejmé, že jednotliví prispievatelia komentujú zverejnené videá, sám žalovaný na viacerých miestach uviedol meno a priezvisko žalobcu, pričom komentáre niektorých prispievateľov sú voči žalobcovi difamačné. Ich autori sa vyjadrujú negatívne o žalobcovi, napr. H. A. „to je prokurator...moj ty boze chran nas vsetkych“, jamichl“...a nakoniec este skorumpovany prokurator...“

6/ Z obsahu spisu ďalej plynie, že Okresný súd Bratislava V uznesením č.k. 42C/56/2018-27 zo dňa 03.01.2019 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa vyhotovovania akýchkoľvek snímok alebo obrazových, zvukových alebo obrazovozvukových záznamov tváre žalobcu, odstrániť z V.Y.B. z kanálu E. C. videá „: Súd J. H. L.Z. Q.. F. E. C. E. W. R. !. XX.XXX“ I. „: V., Q. a zákaz vstupu novinára E. C. XX.XXX“, na ktorých je zachytený žalobca a tiež zakázal žalovanému priblížiť sa k žalobcovi na menej ako 15 metrov za súčasného použitia elektronického zariadenia umožňujúceho vyhotovovanie obrazových a obrazovozvukových záznamov. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 6Co/57/2019-69 zo dňa 18.03.2019 tak, že napadnuté uznesenie potvrdil. Uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 42C/56/2018 zo dňa 03.01.2019 nadobudlo právoplatnosť dňa 08.04.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/57/2019 69 zo dňa 18.03.2019 a vykonateľnosť dňa 16.01.2019.

7/ Po vyhodnotení vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, a preto jej vyhovel. Medzi stranami nebolo sporným, žalovaný vo vyjadrení k žalobe (odvolaní voči uzneseniu, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie) ani v prednese na pojednávaní, nepoprel, že obrazovozvukové záznamy (videá) žalobcu, na ktorých ja zachytená tvár žalobcu, vyhotovil bez jeho súhlasu, a to aj napriek upozorneniam zo strany žalobcu na protizákonnosť takéhoto konania. Navyše, žalovaný o protizákonnosti svojho konania mal vedomosť, a to aj v čase vyhotovovania týchto

obrazovozvukových záznamov, napriek tomu tieto videá žalovaný zverejnil na internetovej stránke V.Y.B.. Skutkové tvrdenia žalobcu súd prvej inštancie pokladal za nesporné, má teda za to, že v danom prípade žalovaný vyhotovil predmetné obrazovozvukové záznamy žalobcu v rozpore s ust. § 25 ods. 3 zákona o prokurátoroch. Konaním žalovaného došlo k porušeniu práva žalobcu podľa ust. § 25 ods. 3 zákona o prokurátoroch a žalobcovi vzniklo právo domáhať sa voči žalovanému ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. V súlade s ustanovením § 13 Obč. zák. sa žalobca domáhal, aby sa žalovaný zdržal vyhotovovania zvukových a obrazovozvukových záznamov žalobcu, verejne šíril identitu žalobcu, a tieto poskytoval na ďalšie mediálne zverejnenie, ďalej, aby zabezpečil odstránenie videonahrávok označených ako „: Súd J. H. L. Q.. F. E. C. E. W. R. !. XX.XXX“ a „ V., Q. I. W. R. F. E. C. XX.XXX“, na ktorých je zachytený žalobca z dostupných elektronických médií žalovaného, a to najmä V.Y.B., kanál E. C., aby sa žalobcovi na rovnakom mieste ospravedlnil, pričom uviedol aj text samotného ospravedlnenia a aby mu zaplatil sumu 5.000 € titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

8/ Nakoľko žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe nijako nenamietal rozsah žalobcom uplatnených právnych prostriedkov ochrany ani výšku uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy a súd prvej inštancie tieto pokladal za primerané, žalobe v podstatnej časti vyhovel. Zo žaloby vyplýva, že žalobca už v minulosti upozorňoval žalovaného na ustanovenie § 25 ods. 3 zákona o prokurátoroch, nakoľko už aj v minulosti zverejnil tvár žalobcu. Nepochybne teda existuje hrozba opakovania protiprávneho konania žalovaného, čo je dôvod na to, aby bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa vyhotovovania zvukových, obrazových a obrazovozvukových záznamov žalobcu a verejne šíriť identitu žalobcu. Čo sa týka žalobcom navrhovaného ospravedlnenia, s prihliadnutím na všetky súvislosti a okolnosti, za ktorých k útoku proti osobnosti žalobcu došlo, súd pokladá jeho formu a obsahu za vhodný a primeraný. Žalobca navrhuje, aby bolo zverejnené na rovnakom mieste, ako boli zverejnené aj videá, ktoré spôsobili zásah do práv žalobcu, zároveň jeho obsah nepredstavuje skrytý útok na žalovaného ani nezasahuje do jeho osobnostných práv.

9/ Súd žalobcovi priznal aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, nakoľko mal za to, že bola v značnej miere znížená jeho vážnosť v spoločnosti. Zohľadnil najmä to, žalobca je funkčne zaradený ako prokurátor na Okresnej prokuratúre Bratislava V vo funkcii vedúceho prokurátora - námestníka okresnej prokuratúry. Po zverejnení inkriminovanej nahrávky bol oslovaný nielen známymi, ale aj jemu neznámymi osobami s tým, že títo ho identifikovali ako prokurátora pôsobiaceho v H. a vyjadrovali svoj názor na jeho činnosť, správanie zachytené na videonahrávke. Z výpisu komentárov k jednotlivým zverejneným videám a popisu k videu je zrejmé, že jednotliví prispievatelia komentovali zverejnené videá, sám žalovaný na viacerých miestach uviedol meno a priezvisko žalobcu, pričom komentáre niektorých prispievateľov sú voči žalobcovi difamačné a môžu navodzovať dojem nečestnosti žalobcu pri výkone jeho funkcie. Ich autori sa vyjadrujú negatívne o žalobcovi, napr. H. A. „to je prokurátor...môj ty bože chran nas vsetkych“, jamichl“...a nakoniec ešte skorumpovany prokurator...“, Je možné konštatovať, žalobcovi konaním žalovaného vznikla závažná ujma, ktorá má trvalý charakter. Zverejnením tváre žalobcu došlo k narušeniu ochrany identity prokurátora, čo zvyšuje riziko spôsobenia škody žalobcovi spočívajúcej aj v útoku na jeho život, zdravie sa telesnú integritu. Čo sa týka samotnej výšky náhrady, ktorú si žalobca uplatnil vo výške 5.000 €, súd túto pokladal za primeranú, rozumnú a spravodlivú s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobcu, a preto jej výšku určil v rovnakej výške.

10/ Súd prvej inštancie žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáhal odstránenia špecifikovaných videonahrávok z elektronických médií žalovaného zamietol, avšak len preto, že obsahovo rovnaká ochrana pred neoprávneným zásahom bola už žalobcovi poskytnutá vydaním uznesenia Okresného súdu Bratislava V č. k. 42C/56/2018-27 zo dňa 03.01.2019, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 16.01.2019 a právoplatnosť dňa 08.04.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/57/2019-69 zo dňa 18.03.2019. Účelom neodkladného opatrenia, jeho výroku II. A a B., bolo zamedziť tomu, aby výsledky protizákonnej činnosti žalovaného boli ponechané na internetovej stránke V.Y.B.. Opätovné uloženie takejto povinnosti v rozsudku vo veci samej by podľa názoru súdu bolo nadbytočné. Navyše, v súlade s ustanovením § 335 ods. 3 CSP rozhodol, že neodkladné opatrenie Okresného súdu Bratislava V ponecháva v platnosti, nakoľko žalobcovi poskytuje širšiu ochranu voči zásahom zo strany žalovaného. Je tiež potrebné uviesť, že žiadna zo sporových strán nenavrhovala jeho zrušenie. Súd má teda za to, že v prípade, ak inkriminované nahrávky nebudú, resp. ak by neboli odstránené z uvedenej internetovej stránky, žalobca

môže navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade vykonateľného neodkladného opatrenia. Uložením rovnakej povinnosti v rozsudku vo veci samej by vznikli dva exekučné tituly na rovnaké plnenie.

11/ K obrane žalovaného v priebehu konania, a to jednak v písomnom vyjadrení v žalobe, ako aj v prednese na pojednávaní, súd prvej inštancie uviedol, že táto obrana žalovaného neobstojí. Žalovaným citovaná judikatúra ESLP sa týka kritiky práce súdov, sudcov, justície ako takej. Žalobca je však prokurátorom a žalovaný v prejednávanej veci nepodrobil kritike rozhodnutia žalobcu, ani postup v trestnej veci. Žaloba je založená výlučne na tom, že žalovaný porušil ustanovenie § 25 ods. 3 zákona o prokuratúre, teda na tom, že žalovaný bez súhlasu žalobcu vyhotovil obrazové záznamy jeho tváre. Žalobca netvrdil, že žalovaný ho mal neoprávnene kritizovať. Námietskou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného vo veci sa súd prvej inštancie nemohol zaoberať, nakoľko žalovaný ani na pojednávaní, kde uviedol len, že v konaní vystupoval ako novinár, neoznačil žiadneho vydavateľa tlače, v mene ktorého vykonával predmetnú činnosť. Súd nevykonal žalobcom navrhovaný dôkaz, prehratie videozáznamov, nakoľko obsah nahrávok medzi stranami sporný nebol. Po právnej stránke posúdil súd prvej inštancie vec z hľadiska ust. § 25 ods. 3 zák. o prokurátoroch, ďalej ust. § 11, § 13 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Obč. zák., ako aj ust. § 335 ods. 3 CSP.

12/ O nároku na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia bol v celom rozsahu úspešný žalobca, a preto mu súd priznal voči neúspešnému žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. v plnom rozsahu. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, keď úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13/ Uvedený rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný, a to v celom rozsahu. Uviedol, že súd prvej inštancie riešil kolíziu práva na slobodu prejavu a práva na ochranu osobnosti a cti arbitrárnym spôsobom. Súd nezohľadnil skutočnosť, že kritika prednesená žalovaným predstavovala kritiku súdnej moci. Rozhodnutie súdu prvej inštancie malo vychádzať z odpovedí na otázky Koho sa kritika týka? Kto kritizuje?, Čo je kritizované? a Kde sa kritika odohráva? Uvedenými otázkami sa súd vo svojom rozhodnutí nezaoberal v potrebnej kvalite, jeho rozhodnutie je tak nepreskúmateľné. Žalovaný v odvolaní poukazoval na to, že je podľa judikatúry ESLP nutné rozlišovať medzi kritikou jednotlivých sudcov, kde je rozsah prípustnej kritiky menší a kritikou súdov či celej justície, kde je rozsah prípustnej kritiky väčší. Medzi rôznymi typmi predstaviteľov súdnej moci je tak možné kritiku súdnej moci rozdeliť na kvantitatívne (šírka kritizovanej skupiny) a kvalitatívne hľadisko (profesia či postavenie kritizovaného). Uvedené závery možno vzťahovať aj na žalobcu ako prokurátora, ktorý sa v širšom slova zmysle zahŕňa do justície ako takej. Žalovaný trval na tom, že sa venoval kritike činnosti justície a prokuratúry. Žalobca je vedúcim pracovníkom prokuratúry, nielen radovým prokurátorom, a preto je povinný znášať vyššiu mieru kritiky a zásahov do ochrany osobnosti než obyčajný radový prokurátor - žalobca je námestníkom vedúceho prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V. Žalobný petit označil žalovaný za absurdný, nakoľko len ťažko si možno predstaviť to, že by sa generálny prokurátor alebo námestník Generálnej prokuratúry dožadoval utajenia svojej podobizne. Žalobca tiež neuvádza žiaden legitímny cieľ, ktorým by odôvodnil svoju žalobnú požiadavku - neprejednáva závažnú kriminálnu činnosť, ktorá by legitimizovala jeho špecifickú žalobnú žiadosť.

14/ Žalovaný ďalej argumentoval tým, že kritika justície bola prednesená predstaviteľom tlače, t.j. z hľadiska judikatúry ESLP osobou privilegovanou, s ktorou otázkou sa súd nevysporiadal. Pokiaľ ide o predmet kritiky, je nutné rozlišovať, či ide o kritiku širšieho celku alebo osoby sudcu, jeho rozhodnutia alebo postupu, eventuálne či ide o otázky verejného záujmu alebo nie. Z kontextu videa je zrejmé, že sa nejednalo o kritiku súkromnej aktivity žalobcu, ale aktuálneho trestného konania; kritika teda nesmerovala voči osobe žalobcu, ale voči jeho postupu v predmetnej trestnej veci, pričom žalovaný nemal v úmysle znevážiť alebo zdiskreditovať žalobcu. Pokiaľ použil expresívnejšie výrazy, trval na tom, že súčasťou kritiky je aj určité zveličenie alebo zjednodušenie. Žalovaný sa teda venoval otázke aktuálneho verejného záujmu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa vyhotovenia zvukových, obrazových a zvukovoobrazových záznamov žalobcu a verejne šíriť identitu žalobcu a tieto poskytovať na ďalšie mediálne zverejnenie, považuje žalovaný za neproporcionálne. Zákaz vyhotovovania zvukových záznamov týkajúcich sa osoby žalobcu nemá

oporu v zákone o prokuratúre. Súd bol tiež povinný vysporiadať sa aj s otázkou, či v čase vydania napadnutého rozsudku hrozilo riziko zverejňovania „identity“ žalobcu zo strany žalovaného. Len v takom prípade je opodstatnená zdržovacia žaloba. Nemožno priznať zdržovaciú žalobu v prípade, ak riziko zverejňovania v čase vydania rozsudku nehrozí. Žalovaný zopakoval, že konal v súlade so slobodou prejavu, ktorú zakotvuje čl. 26 ods. 1, ods. 2 Ústavy SR, tiež v zmysle čl. 10 ods. 1 veta prvá a druhá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Zdôraznil, že žalované prejavy žalobcu sa týkali výkonu jeho funkcie prokurátora (podobizeň prokurátora nebola zachytená v intímnej situácii alebo pri rodinnej príležitosti), ale na hlavnom pojednávaní a týkala sa preto výkonu jeho verejnej funkcie. Činnosť média G. tak sledovala verejný záujem, a tou je kritika činnosti prokuratúry, ktorá bola práve v danom čase mimoriadne aktuálna. Žalovaný namietal aj nedostatok pasívnej legitímácie, nakoľko pasívne legitimovaným subjektom by mal byť vydavateľ tlače, keďže žalovaný vykonával činnosť v mene tohto subjektu. Napokon žalovaný nesúhlasil ani s priznaním náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, keď súd neskúmal splnenie zákonom kvalifikovaných podmienok pre priznanie takéhoto práva.

15/ Na odvolanie žalovaného reagoval žalobca podaním písomného vyjadrenia (č.l. 182 a nasl. spisu), v ktorom za predpokladu, že odvolací súd dôjde k záveru, že odvolanie žalovaného obsahuje odvolacie dôvody, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako správne potvrdil. Žalobca prioritne označil odvolanie žalovaného za také, v ktorom absentujú odvolacie dôvody. Z odvolania žalovaného nevyplýva ani len jeden konkrétny odvolací dôvod - z jeho odvolania nie je zrejmé, aké konkrétne pochybenia resp. nedostatky súdu prvej inštancie žalovaný vytýka. Odvolací súd by mal preto odvolanie žalovaného odmietnuť podľa § 386 písm. d/ CSP ako odvolanie, ktoré nemá zákonom požadované náležitosti.

16/ Ďalšie podania strany sporu vo veci súdu nedoručili.

17/ Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (t.j. v celom rozsahu) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné čo do výrokov napadnutého rozsudku, ktorými súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel; zároveň je nutné odvolanie žalovaného odmietnuť v časti, v ktorej smeruje proti zamietajúcejmu výroku napadnutého rozsudku.

18/ Podľa § 25 ods. 3 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry (ďalej len "zákon o prokurátoroch"), bez súhlasu prokurátora nemožno vyhotovovať obrazové snímky alebo obrazové záznamy jeho tváre alebo bydliska, zverejňovať jeho tvár a bydlisko; to sa vzťahuje aj na blízke osoby prokurátora, ak je to potrebné na účinnú ochranu prokurátora a jemu blízkych osôb a blízke osoby s tým súhlasia. Prokurátor má právo aj na primerané utajenie údajov o svojej osobe a jemu blízkych osobách. Ak sa poruší toto ustanovenie, prokurátor a jemu blízka osoba majú právo domáhať sa ochrany.15) (Poznámka 15 odkazuje na ustanovenia § 11 až 16 OZ).

19/ Žalovaný svoje odvolanie založil na argumentácii, ktorou sa bránil už v štádiu konania pred súdom prvej inštancie, a síce, že jeho konanie - zverejnenie videí, týkajúcich sa trestnej veci policajta Q., na ktorých je nasnímaná tvár žalobcu, a to napriek jeho výslovnému nesúhlasu ako aj upozorneniu, že sa na neho vzťahuje ust. § 25 ods. 3 zákona o prokurátoroch - je nutné chápať ako prejav kritiky súdnictva, resp. justície, t.j. v jej rámci ako prejav kritiky činnosti prokurátorov. Žalovaný sa v podstate bránil poukazovaním na výkon jeho práva na slobodu prejavu, slobodu informácií. Táto jeho obrana však v danom prípade nemôže obstáť. V žalobe žalobca nijako nenamieta a ani nebráni prípadnej kritike práce justície, a v jej rámci osobitne ani kritike práce prokurátorov ako jej súčasť; predmetnou žalobou sa žalobca bráni výlučne proti tomu, že žalovaný svojím konaním porušil ust. § 25 ods. 3 zákona č. 154/2001 Z.z. tým, že napriek jeho nesúhlasu (a tiež poučeniu o obsahu ust. § 25 ods. 3 zákona o prokurátoroch) žalovaný (opätovne) nasnímal tvár žalobcu v priestoroch Okresného súdu Bratislava V a tieto záznamy napriek upozorneniu žalobcu, že sa na neho vzťahuje ochrana v zmysle § 25 ods. 3 cit. zákona, následne zverejnil na internetovej stránke V.Y.B., ktorá má širokú verejnú dostupnosť. Odvolací súd môže len zopakovať už známe skutočnosti z obsahu spisu, totiž, že žalovaný v ním zverejnených obrazovozvukových záznamoch nepodrobil kritike žiadne z rozhodnutí či nejaký postup žalobcu ako prokurátora v trestnej veci týkajúcej sa policajta L. Q., takže konanie žalovaného, spočívajúce v porušení ust. § 25 ods. 3 cit. zák., nemožno nijako chápať ako výkon práva na slobodu prejavu, či práva na slobodu informácií. Žalovaný už len tým, že nasnímal tvár žalobcu porušil ust. § 25 ods. 3 zákona č. 154/2001

Z.z., následne toto porušenie ešte umocnil tým, že obrazovo zvukové záznamy zverejnil na verejne dostupnej internetovej sieti, pričom ho na záznamoch označil menom aj funkciou. Porušením ust. § 25 ods. 3 cit. zák. zo strany žalovaného bolo už samotné vyhotovenie obrazovo zvukového záznamu tváre žalobcu (prokurátora), pričom žalovaný identitu žalobcu zverejnil vedome (napriek poučeniu o protiprávnosti jeho konania) a opakovane. Žalovaný teda porušil ust. § 25 ods. 3 zák. č. 154/2001 Z.z. svojím aktívnym konaním, žaloba žalobcu bola preto dôvodná.

20/ Podľa § 13 ods. 1 Obč. zák., fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

21/ Podľa § 13 ods. 2 Obč. zák., pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

22/ Podľa § 13 ods. 3 Obč. zák., výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

23/ Bolo už uvedené, že samotné ust. § 25 ods. 3 zák. č. 154/2001 Z.z. odkazuje pre prípad jeho porušenia na právo poškodenej osoby domáhať sa ochrany v zmysle ust. § 11 až § 16 Obč. zák., t.j. domáhať sa práva na ochranu osobnosti. Žalobca sa v konaní z titulu zásahu do jeho osobnostných práv domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zdržať sa vyhotovovania zvukových, obrazových, zvukovoobrazových záznamov žalobcu a verejne šíriť identitu žalobcu a tieto poskytovať na ďalšie mediálne zverejnenie, ďalej sa domáhal voči žalovanému ospravedlnenia, ako aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, v zmysle ust. § 13 Obč. zák. Účelom právnych prostriedkov uvedených v ust. § 13 Obč. zák. je dosiahnuť, aby bola zabezpečená náprava, tiež, aby ujma spôsobená poškodenej osobe bola odstránená, teda aby bol zmiernený nepriaznivý následok na osobnostných právach. Záver súdu prvej inštancie o tom, že naďalej existuje hrozba, že sa protiprávne konanie žalovaného bude opakovať, považuje odvolací súd vzhľadom na zistené skutkové okolnosti prípadu za plne opodstatnený, z ktorého dôvodu sa odvolací súd stotožnil s potrebou uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa vyhotovovania zvukových a obrazových ako aj zvukovoobrazových záznamov žalobcu a zabrániť tak naďalej verejne šíriť identitu žalobcu. Pokiaľ ide o text ospravedlnenia a spôsob jeho zverejnenia, odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie ho vyhodnotil ako súladný s ust. § 25 ods. 3 zákona o prokurátoroch v spojení s ust. § 13 ods. 1, 2 Obč. zák.

24/ Odvolací súd sa rovnako stotožnil so záverom prvoinštančného súdu v tom, že morálna satisfakcia, spočívajúca v uložení povinnosti žalovaného ospravedlniť sa žalobcovi, by vzhľadom na spôsob zásahu do osobnostných práv žalobcu (široká publicita opakovaným zverejnením záznamov na internetovej sieti) ako aj povahu šírených informácií o žalobcovi (zverejnenie identity žalobcu ako prokurátora, zverejnenie a šírenie difamačných komentárov k osobe žalobcu ako prokurátora) nebola postačujúca a ani dostatočne účinná (§ 13 ods. 1 Obč. zák.). Zásah realizovaný zverejnením videí na verejne prístupnej internetovej sieti predstavuje širokú publicitu širenej identity žalobcu (čím došlo k prelomeniu ochrany, ktorú žalobcovi poskytuje žalovaným porušené ust. § 25 ods. 3 cit. zák.), ako aj široké šírenie difamujúcich vyjadrení o osobe žalobcu, ktoré útočili osobitne na profesionálne schopnosti a profesionálnu česť žalobcu ako prokurátora, pritom, ako už bolo uvedené, vo zverejnených záznamoch nebolo kritizované žiadne rozhodnutie žalobcu či jeho postup v trestnej veci policajta Q. a samotný žalobca prípadnej (vecnej) kritike výkonu jeho funkcie nijako nebránil. Súd prvej inštancie preto správne považoval za opodstatnené aj žalobcom uplatnené právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch - peňažné zadostučinenie vo výške priznaných 5.000 €. Zákon nelimituje výšku náhrady ani minimálnou ani maximálnou hranicou, hovorí len o tom, že peňažné zadostučinenie má byť primerané. Peňažná náhrada má zabezpečiť zmiernenie utrpanej nemajetkovej ujmy, ktorou súd vymedzuje rozsah a mieru ujmy na osobnostných právach poškodenej osoby; vychádzajúc zo všetkých okolností prípadu, intenzity zásahu, spôsobu, akým bol zásah vykonaný a pod. Berúc do úvahy zmienené kritériá, aj odvolací súd považoval priznanú peňažnú satisfakciu vo výške 5.000 € za primeranú.

25/ Podľa § 335 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, súd v rozhodnutí, ktorým zamietol žalobu iba v časti alebo ktorým zastavil konanie iba v časti, vysloví, či neodkladné opatrenie zrušuje alebo ponecháva v platnosti, zohľadňujúc stav konania vo veci samej.

26/ V prípade napadnutého výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo ponechané v platnosti neodkladné opatrenie vydané Okresným súdom Bratislava V zo dňa 3.1.2019 č.k. 42C/56/2018 - 27 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.3.2019 č.k. 6Co/57/2019 - 69, súd prvej inštancie správne reflektoval na bezprostredný súvis predmetného nariadeného neodkladného opatrenia s prejednávajúcou žalobou vo veci a správne učinil záver o nutnosti ponechať uvedené neodkladné opatrenie naďalej v platnosti v záujme poskytnutia pretrvávajúcej ochrany žalobcovi pred zásahmi zo strany žalovaného, v súlade s citovaným ust. § 335 ods. 3 CSP. Z uvedeného dôvodu preto tiež zamietol žalobu žalobcu v časti, v ktorej bola už žalobcovi poskytnutá ochrana vo forme neodkladného opatrenia.

27/ Žalovaný v rámci svojej obrany v odôvodnení zopakoval tvrdenie, že vo veci nie je pasívne legitimovaný, keď údajne žalovaný konal v mene vydavateľa tlače, ktorého však počas celého konania (včítane odvolacieho) nijako bližšie neoznačil, či špecifikoval. Túto jeho obranu preto nemožno vyhodnotiť inak, než len ako účelovú. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, a teda náležite zistil skutkový stav v zmysle § 215 ods. 1 CSP, vec tiež posúdil správne po právnej stránke. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, na akých dôvodoch založil svoje rozhodnutie, v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Skutočnosť, že sa žalovaný s právnymi závermi súdu prvej inštancie nestotožňuje, neznamená, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne.

28/ Odvolací súd z uvedených dôvodov, keď odvolacie námietky žalovaného neboli spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP. V prípade zamietajúceho výroku odvolanie žalovaného odmietol, podľa § 386 písm. c/ CSP, t.j. ako odvolanie, podané neoprávnenou osobou. Žalovaného vo vzťahu k zamietajúcemu výroku napadnutého rozsudku je potrebné označiť ako osobu, ktorá nie je oprávnená podať odvolanie, pretože vo vzťahu k zamietajúcemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie bol žalovaný úspešnou stranou v spore (žaloba žalobcu bola v tejto časti zamietnutá, zamietajúcim výrokom tak nebolo rozhodnuté v neprospech žalovaného).

29/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods.1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Za úspešnú stranu v spore je nutné považovať žalobcu aj v časti, v ktorej bolo odvolanie žalovaného odmietnuté (ide o situáciu z procesného hľadiska obdobnú ust. § 256 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).